

Associació d'Estudiants Progressistes

Universitat
Autònoma de
Barcelona

Democràcia versus imposició. La lluita pel Claustre.

Crònica d'un conflicte
anunciat

Publicat el dimecres 18 de novembre de 2009

Resum:

L'equip que presumptament governa la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) està començant a recollir, com diu la dita, el que ha vingut sembrant en els darrers mesos. I tot apunta que la sega d'aquest any només porta males herbes. I és que la nova direcció del Rectorat, encapçalada per la Doctora Ana Ripoll, ha portat emparellada una deriva autoritària sense precedents en la gestió i la presa de decisions, que ha fet sonar les alarmes de tota la comunitat universitària de l'Autònoma.

L'equip que presumptament governa la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) està començant a recollir, com diu la dita, el que ha vingut sembrant en els darrers mesos. I tot apunta que la sega d'aquest any només porta males herbes. I és que la nova direcció del Rectorat, encapçalada per la Doctora Ana Ripoll, ha portat emparellada una deriva autoritària sense precedents en la gestió i la presa de decisions, que ha fet sonar les alarmes de tota la comunitat universitària de l'Autònoma.

Aquesta comunitat, amb les especificitats i ritmes propis de cada sector, restava encara un xic endormiscada, potser després d'un any en què l'erupció de conflictes liderats pel moviment estudiantil, que no van sumar un suport significatiu de la resta de segments universitaris, va semblar mostrar la imatge d'una oposició a les polítiques del Rectorat només representada per un segment activista molt polititzat, però malauradament encara minoritari.

Les noves contradiccions generades pel modus operandi d'aquest Equip de Govern, emperò, han vingut manifestant-se ja des de finals del curs passat. La seva posició ha estat inexplicablement dèspota en quant a política laboral en els conflictes i negociacions amb la representació del PAS (negativa a la negociació del nou conveni, acomiadament improcedent de les treballadores de reprografia, retirada de la paraula a les representants legítimes del PAS als òrgans de govern, etcètera); en la decisió unilateral i autocràtica de suspendre la celebració de la Festa Major de la UAB (decisió que els ha reportat una gran derrota política davant l'empenta autogestionària estudiantil); en l'elaboració de la proposta de reconducció econòmica de nom PRIM -Pla de Racionalització i Millora- que aposta per retallar el dèficit de la universitat a costa d'augmentar els preus d'accés als estudis, agredir les condicions laborals del conjunt de treballadors i treballadores, retallar la prestació de serveis públics...

La llista comença a ser dolorosament extensa i esquitxa la pràctica totalitat d'àmbits de gestió que ha d'afrontar un Equip de Govern, fet que evidencia que la Dra. Ripoll i els seus col·laboradors s'estan situant per voluntat pròpia en una delicada posició d'aïllament i de govern en solitari només sustentat en la imposició i la unilateralitat.

Tant és així, que la representació unànime de treballadors i treballadores de la universitat (les quatre seccions sindicals: CCOO, UGT, CAU i CGT), els sindicats i organitzacions estudiantils i les Assemblees de Facultat, s'han anat situant a l'ofensiva en la denúncia dels gestos autoritaris del Rectorat, que amenacen amb liquidar definitivament el ja exigu funcionament democràtic de la

Universitat.

Però el darrer cop l'han assestat un conjunt de més d'un centenar de representants claustrals de tots els sectors (PDI, PAS i estudiants) que davant d'aquesta tèrbola realitat han decidit ajuntar les seves signatures per a exigir la celebració d'un Claustre General Extraordinari amb una proposta de tres punts de l'ordre del dia on situen les principals preocupacions del conjunt de la comunitat universitària: fre a la política d'externalitzacions, debat sobre les mesures per fer front a la crisi econòmica de la UAB, i respecte als àmbits de participació i foment de la democràcia interna.

En semblança amb aquella burgesia revolucionària que als inicis de la Revolució francesa va instituir-se en Assembla Nacional davant l'anquilosament i el desoïment governamental als òrgans legítims de representació i decisió col·legiada, aquest grup de 112 signants s'han erigit en veritable Claustre i exigeixen el seu dret inalienable d'exercir com a tal.

Davant d'aquesta agosarada decisió col·lectiva, plenament democràtica, el Rectorat va intentar condicionar la Mesa del Claustre amb l'anunci d'una convocatòria de Claustre ordinari per al 18 de desembre. La intenció és evident: contrarestar la petició de Claustre extraordinari, que malgrat poder-hi incloure punts de l'ordre del dia és fruit d'una iniciativa contestatària a la gestió de l'Equip de Govern, i subsumir aquesta en una convocatòria oficial i menys problemàtica que parteix de la pròpia institució. La pressió encoberta i amenaçant sobre els i les signants de la petició és més que previsible, atesos els mètodes a què ja ens ha acostumat el ripollisme en la seva gestió dels assumptes laborals i en el cas de la FMUAB.

Evidentment, emperò, el registre de 112 signatures que demanen la celebració d'un Claustre no es pot obviar i, si es força la no convocatòria d'aquest, la direcció de la UAB estaria entrant en un pantanós territori d'il·legalitat flagrant que podria sortir-li molt car. No seria el primer cop ni l'últim.

El proper dilluns 23 de novembre el grup de signants es planteja fer una roda de premsa pública, dirigida al conjunt de la comunitat de la UAB i a l'exterior, per explicar millor quins són els motius que els han impulsat a fer el pas endavant i les intencions que tenen enfront el més que probable pols de força amb el Rectorat que es desenvoluparà en les properes setmanes.

Estarem amatents a les novetats que es puguin generar a l'entorn d'aquesta lluita i n'informarem puntualment per tots els mitjans possibles.

Albert Claret

AEP ? Associació d'Estudiants Progressistes Federació UAB www.aep.cat